EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2023.3.17.
COM(2023) 142 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK

a hulladékszállításról szóló 1013/2006/EK rendelet végrehajtásáról

Veszélyes és egyéb hulladékok keletkezése, kezelése és határon átnyúló szállítása az Európai Unió tagállamaiban és az Egyesült Királyságban, 2016–2019

{SWD(2023) 56 final}

1. BEVEZETÉS

Az Európai Unió (EU) részes fele a veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről és ártalmatlanításáról szóló 1989. március 22-i bázeli egyezménynek (a továbbiakban: az egyezmény). Az egyezmény célja az emberi egészség és a környezet védelme a veszélyes hulladékok káros hatásai ellen.

Az egyezményt az uniós jogba a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: a rendelet) ülteti át[1]. 2021 novemberében a Bizottság azt javasolta, hogy e rendeletet új rendelettel váltsák fel[2]. A javaslatot az Európai Parlament és az uniós tagállamok jelenleg tárgyalják.

A tagállamok minden naptári évben jelentést nyújtanak be az egyezmény Titkárságához az egyezmény előző naptári évre vonatkozó végrehajtását illetően. E jelentés (a továbbiakban: a bázeli jelentés) egy példányát szintén megküldik a Bizottság részére a rendelet IX. mellékletében (a továbbiakban: uniós kérdőív) előírt kiegészítő információkkal együtt[3].

A Bizottság a bázeli jelentések és az uniós kérdőívek alapján háromévente jelentést készít a rendelet végrehajtásáról. Ez a hatodik végrehajtási jelentés a 2016 és 2019 közötti éveket öleli fel. Ez a négyéves jelentés kivételt képez a szokásos hároméves jelentéstételi ütemterv alól. A tagállami jelentésekkel kapcsolatos részletes információk a kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumban találhatók.

Az egyezmény az annak részes feleibe irányuló és azokból kifelé történő szállításokra használja a „behozatal” és a „kivitel” kifejezéseket. Az uniós jog szerint ezek a kifejezések kizárólag az Európai Unióba irányuló vagy onnan kifelé történő szállítás esetében alkalmazandók. Ez a dokumentum e kifejezéseket a rendeletnek megfelelően használja.

Ez a végrehajtási jelentés tájékoztatással szolgál a bejelentett hulladékok, azaz olyan hulladékok szállításával kapcsolatosan, amelyek szállítása a rendelet előírásai szerint előzetes írásos bejelentéshez és engedélyezéshez kötött. Ez magában foglalja a veszélyes hulladékok[4], az egyéb bejelentett hulladékok[5], valamint a jegyzékben nem szereplő

[1] Regulation (EC) No 1013/2006 on Shipments of Waste (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.

[2] https://environment.ec.europa.eu/publications/proposal-new-regulation-waste-shipments_hu

[3] Az 1013/2006/EK rendelet 51. cikkének (1) és (2) bekezdése.

[4] A rendelet a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK irányelvre hivatkozva határozza meg a veszélyes hulladék fogalmát, amely viszont hivatkozik egy veszélyes hulladékokra vonatkozóan összeállítandó jegyzékre. Ez a jegyzék az európai hulladékjegyzék felhasználásával jött létre, amelyben a veszélyes hulladékok csillaggal vannak megjelölve. A nem veszélyes hulladék meghatározása: olyan hulladék, amely nincs veszélyes hulladékként osztályozva. Mivel a rendelet összhangban van az egyezménnyel, az egyezmény által veszélyesnek minősített valamennyi hulladék a rendelet értelmében is veszélyesnek minősül.

[5] „Egyéb bejelentett hulladék”: az egyezmény II. mellékletében felsorolt, nem veszélyes hulladék. Ez magában foglalja a háztartásokból begyűjtött hulladékot (Y46) és a háztartási hulladék égetésekor keletkező maradékot (Y47). A hulladék e kategóriáit ahhoz hasonló ellenőrzéseknek kell alávetni, mint a veszélyes hulladékokat az egyezmény alapján.

hulladékok[6] szállítását. Nem foglalja magában azonban a „zöldlistás” besorolású hulladékokat[7], mivel a tagállamoknak nem kell jelentést tenniük az ilyen típusú hulladékok kereskedelméről. A jelentés ezért nem ad áttekintést az EU-n belül szállított, az EU-ból kivitt és az EU-ba behozott hulladék teljes mennyiségéről. Az e jelentésben szereplő minden adat hozzávetőleges és kerekített.

2. A TAGÁLLAMOK ÁLTAL BENYÚJTOTT JELENTÉSEK

Huszonhat tagállam állított össze az egyezményhez kapcsolódó jelentést a 2016–2019-es jelentéstételi időszak mind a négy évére vonatkozóan (a rendelet 51. cikkének (1) bekezdése értelmében). Néhány tagállam a határidő letelte után nyújtotta be jelentését. A jelentést késve benyújtó tagállamokkal kapcsolatos további részletek a jelentéshez csatolt kísérő dokumentumban találhatók.

Huszonöt tagállam állított össze a rendelethez kapcsolódó jelentést a 2016–2019-es jelentéstételi időszak mind a négy évére vonatkozóan (a rendelet 51. cikkének (2) bekezdése értelmében). Néhány tagállam a határidő letelte után nyújtotta be jelentését. A jelentést késve benyújtó tagállamokkal kapcsolatos további részletek a jelentéshez csatolt kísérő dokumentumban találhatók.

Mind a veszélyes, mind az összes bejelentett hulladék esetében eltérések voltak megfigyelhetők az uniós tagállamokból és az uniós tagállamokba szállított hulladékmennyiség tekintetében. Az összes bejelentett hulladék esetében a legkevésbé pontos jelentések a 2018. évre vonatkozóak, amikor is a tagállamokból kiszállított mennyiségek 3,7 millió tonnával haladták meg a tagállamokba beszállított mennyiségeket. A veszélyes hulladék esetében a legkevésbé pontos jelentések a 2016. évre vonatkozóak, amikor a tagállamokból kiszállított mennyiségek 1,1 millió tonnával haladták meg a tagállamokba beszállított mennyiségeket.

3. VESZÉLYES ÉS EGYÉB BEJELENTETT HULLADÉKOK KELETKEZÉSE

Az EU-ban keletkező veszélyes hulladékokra vonatkozó legfrissebb és legrelevánsabb adatok az Európai Bizottság kiadványaiban és adatbázisaiban találhatók[8]. A tagállamok által a hulladékszállításról szóló rendelet alapján jelentett adatok szerint az EU-ban 2016-ban 95 millió tonna, 2018-ban pedig 102 millió tonna veszélyes hulladék keletkezett. 2016-ban és 2018-ban az EU-ban az egy főre vetített veszélyeshulladék-keletkezés mértéke 197 kg, illetve 210 kg volt.

2016-ban 2,2 milliárd tonna bejelentett hulladék keletkezett az EU-ban, és ugyanennyi 2018-ban.

[6] Noha a jegyzékben nem szereplő hulladékok keletkezésére vonatkozó adatok nem állnak rendelkezésre, a jegyzékben nem szereplő hulladékokat vagy a veszélyes hulladék vagy az egyéb bejelentett hulladék kategóriába sorolják.

[7] „Zöldlistás hulladéknak” számít a nem veszélyes hulladékok többsége, amelyek hasznosítás céljából az illetékes hatóságok előzetes írásbeli értesítése vagy engedélye nélkül szállíthatók.

[8] Lásd: https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/env_wasgen/default/table?lang=en

4. A TAGÁLLAMOKBÓL KIFELÉ TÖRTÉNŐ HULLADÉKSZÁLLÍTÁS

Veszélyes hulladék

2016 és 2019 között a 27 tagú EU-ból kiszállított összes bejelentett hulladék átlagos éves mennyisége 19,3 millió tonna volt, amelyből átlagosan 6,9 millió tonna (36 %) volt veszélyes. 2001 és 2019 között megkétszereződött mind az EU-n belül, mind pedig az azon kívülre szállított veszélyes hulladék teljes mennyisége.

A 2016 és 2019 közötti időszakban az uniós tagállamokból kiszállított veszélyes hulladék körülbelül 65 %-át kezelték hasznosítási műveletek keretében (azaz dolgozták fel újra vagy kezelték egyéb hasznosítási művelet keretében). A 2016 és 2019 közötti időszakra vonatkozó 65 %-os érték alacsonyabb, mint a 2013 és 2015 közötti jelentéstételi időszakban, amikor is 76 % volt. Mivel a tagállamokból kiszállított és hasznosítási művelet keretében kezelt veszélyes hulladékok aránya korábban meglehetősen állandó volt a 2010 és 2012, valamint a 2013 és 2015 közötti jelentéstételi időszakban, a 2016 és 2019 közötti időszakra vonatkozó alacsonyabb adat a tendencia változását jelzi.

Ugyanakkor az ártalmatlanítás céljából kiszállított veszélyes hulladék aránya szinte változatlan maradt: 21 % volt a 2016 és 2019 közötti időszakban (a 2013 és 2015 közötti időszakban 22 % volt). Ugyanebben az időszakban emelkedett a „vegyes” kezelésre (az ártalmatlanítás és a hasznosítás kombinációja) szállítottként jelentett hulladék aránya (2 %-ról 13 %-ra).

Az 1. táblázat azokat a hulladékgazdálkodási műveleteket mutatja be, amelyek céljából veszélyes hulladékot szállítottak ki a tagállamokból.

1. táblázat A tagállamokból kiszállított veszélyes hulladék, hulladékgazdálkodási művelet szerinti bontásban (1 000 tonna)

	2016	**2017**	**2018**	**2019**
Ártalmatlanítás	1 594	1 710	1 477	1 299
Hasznosítás	688	847	602	677
Újrafeldolgozás	3 012	4 107	3 723	4 279
Vegyes	802	907	1 059	878
Nem meghatározott	1	0	1	0

A korábbi jelentéstételi időszakokhoz hasonlóan Franciaország és Olaszország volt az a két tagállam, amely 2016 és 2019 között a legnagyobb mennyiségű veszélyes hulladékot szállította ki, 6,8 millió tonnát, illetve 3,9 millió tonnát a négyéves időszakban. Németország volt a harmadik legnagyobb mennyiséget szállító tagállam, 3,6 millió tonnával.

Az Európai Unióból történő kivitel

A 2016 és 2019 közötti jelentéstételi időszakban a veszélyes hulladékok 10 %-a került kivitelre az Európai Unióból. Ezeket a hulladékokat kizárólag OECD-országokba vitték ki, mivel a nem OECD-országokba történő kivitelük tilos.

Egyéb bejelentett hulladék

A 2. táblázat az egyéb bejelentett hulladékok szállításait szemlélteti hulladéktípusok szerinti bontásban. Megjegyzendő, hogy az Y46 hulladék (a háztartásokból begyűjtött hulladék) és Y47 hulladék (háztartási hulladék égetésekor keletkező maradék) az „egyéb bejelentett hulladék” kategória alhalmazait képezik.

2. táblázat. A tagállamokból kifszállított egyéb bejelentett hulladék, 2016–2019 (1 000 tonna)

	2016	**2017**	**2018**	**2019**
Egyéb bejelentett hulladék	10 462	11 960	10 927	9 693
Y46	*1 268*	*1 355*	*872*	*826*
Y47	*639*	*546*	*646*	*739*

2001 és 2019 között 463 %-kal nőtt mind az EU-n belül, mind pedig az azon kívülre szállított egyéb bejelentett hulladék teljes mennyisége. A 3. táblázat az egyéb bejelentett hulladékok szállításait szemlélteti hulladékgazdálkodási művelet szerinti bontásban.

3. táblázat. A tagállamokból kiszállított egyéb bejelentett hulladék hulladékgazdálkodási művelet szerinti bontásban (1 000 tonna)

	2016	**2017**	**2018**	**2019**
Ártalmatlanítás	508	542	410	350
Hasznosítás	3 113	3 342	2 460	2 714
Újrafeldolgozás	6 223	7 539	7 397	6 451
Vegyes	617	528	660	178
Nem meghatározott	0	9	0	0

Jegyzékben nem szereplő hulladékok

Ez a szakasz a jegyzékben nem szereplő hulladékok szállítására vonatkozó adatokat ismerteti. Az ilyen típusú hulladékokra vonatkozó adatokat a veszélyes hulladékok szállítására vonatkozó adatok vagy az egyéb bejelentett hulladékok szállítására vonatkozó adatok tartalmazzák, vagy az európai hulladékjegyzékben szereplő kódok szerinti osztályozás alapján, vagy a szállítási adatokban közölt egyéb olyan információk alapján, amelyek a szállítmányokat veszélyesként vagy nem veszélyesként azonosítják. A 2016 és 2019 közötti időszakban átlagosan 9,5 millió tonna jegyzékben nem szereplő hulladékot szállítottak el. Ennek nagy részét hasznosítási műveletre szánták.

5. A TAGÁLLAMOKBA IRÁNYULÓ HULLADÉKSZÁLLÍTÁS

Valamennyi tagállam benyújtott a rendelet 51. cikkének (1) bekezdése értelmében a területére beszállított hulladékra vonatkozó információkat a 2016–2019-es jelentéstételi időszak mind a négy évére vonatkozóan. A 2016 és 2019 közötti időszakban huszonhat tagállam jelentett ilyen hulladékszállítást, és csak Málta számolt be arról, hogy nem kapott semmilyen veszélyes vagy egyéb bejelentett hulladékszállítmányt.

2001-ben az összes bejelentett hulladékból 7 millió tonnát szállítottak az EU tagállamaiba, míg a 2016 és 2019 közötti időszakban az ilyen bejelentett hulladékszállítások átlagos éves mennyisége 24 millió tonna volt. Ez 231 %-os növekedést jelent 2001 és 2016–2019 között. Jóllehet a mennyiség évről évre ingadozik, a 2013–2015-ös időszak átlaga 22 millió tonna volt, ami 10 %-os növekedést jelent az előző jelentéstételi időszakhoz képest. Ezenkívül 2016-ban (26,1 millió tonna) és 2017-ben (26,6 millió tonna) volt a legmagasabb a tagállamokba irányuló szállítások volumene 2001 óta. Ezzel folytatódik az az általános tendencia, hogy a befelé irányuló hulladékszállítás idővel növekszik.

A korábbi jelentéstételi időszakokhoz hasonlóan Németország volt az a tagállam, ahová a legnagyobb mennyiségű bejelentett hulladék érkezett: 2016 és 2019 között 24 millió tonnát szállítottak be. Franciaország állt a második helyen a négyéves időszakban 18 millió tonnával, míg Svédország a harmadik helyen 12 millió tonnával.

Folytatva a korábbi jelentéstételi időszakokban megmutatkozó tendenciát, az uniós tagállamokba 2016 és 2019 között beszállított valamennyi veszélyes és egyéb bejelentett hulladék az EU-n belülről vagy az EFTA-országokból származott. E két forrás együttesen az összes ilyen bejelentett hulladékszállítás 99 %-át tette ki.

Veszélyes hulladék

2016 és 2019 között évente átlagosan 10,2 millió tonna veszélyes hulladékot (az „importált” bejelentett hulladék 43 %-át) szállítottak a tagállamokba. A tagállamok és az EFTA-országok együttesen az uniós tagállamokba irányuló veszélyeshulladék-szállítások 98 %-át tették ki 2016–2019-ben, ami kismértékű növekedés a 2013 és 2015 közötti időszakhoz képest (97 %).

Az OECD-n kívüli harmadik országokból behozott veszélyes hulladék mennyisége a teljes befelé irányuló hulladékszállítás arányában 1 és 2 % között ingadozik az évek során.

Az EU-ba szállított veszélyes hulladék mennyisége 2001 és 2019 között 265 %-kal emelkedett, ami valamivel magasabb, mint a tagállamokba szállított összes bejelentett hulladék százalékos növekedése (214 %).

2016 és 2019 között 2,6 millió tonna veszélyes hulladékot szállítottak ki az uniós tagállamokból, míg ugyanezen időszak során 11 millió tonnát szállítottak be az EU-ba harmadik országokból. Az EU tehát a veszélyes hulladékok nettó „importálója”.

2016 és 2019 között Franciaország volt a veszélyes hulladékok elsődleges célországa (17 millió tonna), míg Németország a második (10 millió tonna).

2016 és 2019 között a tagállamokba szállított veszélyes hulladék 78 %-át hasznosítási műveletek, 16 %-át hulladékártalmatlanítási műveletek keretében kezelték, 6 %-ot pedig a „vegyes” kezelésen áteső hulladékok közé soroltak. Az ártalmatlanításra szántként bejelentett hulladék aránya 2013–2015 óta enyhén csökkent (3 %-kal), míg a hasznosításra szántként bejelentett hulladék aránya enyhén nőtt (1 %-kal).

2016 és 2019 között az EU-ban ártalmatlanításra szállított összes veszélyes hulladék 53 %-ának rendeltetési helye Németország volt. Ez növekedést jelent a 2013 és 2015 közötti időszakhoz képest, amikor is az ártalmatlanításra szállított összes veszélyes hulladék 46 %-ának volt Németország a rendeltetési helye. A Németországba szállítandó, ártalmatlanításra szánt veszélyes hulladék arányosan magas mennyisége valószínűleg

annak tudható be, hogy az ország arányosan több veszélyeshulladék-ártalmatlanító létesítménnyel rendelkezik, mint a többi tagállam.

A hasznosításra szállított veszélyes hulladékok 49 %-ának rendeltetési helye Franciaország volt. Ez jelentős növekedést jelent a 2013 és 2015 közötti időszakhoz képest, amikor is Franciaország – noha még mindig az a rendeltetési hely volt, ahová a legtöbb hasznosításra szánt veszélyes hulladékot szállították – a hulladék 32 %-át fogadta e célból.

Egyéb bejelentett hulladék

A tagállamokba szállított összes bejelentett hulladék 59 %-a egyéb bejelentett hulladék volt. 2001 és 2019 között 189 %-kal nőtt a tagállamokba szállított egyéb bejelentett hulladék teljes mennyisége.

6. ILLEGÁLIS SZÁLLÍTÁSOK, ELLENŐRZÉSEK ÉS VÉGREHAJTÁSI INTÉZKEDÉSEK

Illegális szállítások

A tagállamok 2016 és 2019 között 5 502 illegális hulladékszállításról számoltak be, ami azt jelenti, hogy az előző jelentéstételi időszakhoz képest nőtt az éves szinten jelentett illegális szállítások száma. Míg 2013 és 2015 között évente átlagosan 933 illegális szállítást jelentettek be, 2016 és 2019 között a bejelentett illegális szállítások száma évente átlagosan 1 376 volt.

Az előző jelentéstételi időszakhoz képest javult a szúrópróbaszerű ellenőrzések/ellenőrzések számáról szóló jelentéstétel. A 2013 és 2015 közötti időszakra vonatkozóan mindössze tizenegy tagállam tett jelentést az uniós kérdőív szerinti formátumban, míg a 2016 és 2019 közötti időszak esetében huszonhét tagállam használta a megfelelő formátumot.

A jelentett szállítások illegális jellege a jóhiszemű adminisztratív hibáktól az egyértelműen környezetkárosító magatartásig terjed. Az adminisztratív problémák körében a tagállamok gyakran jelentenek olyan szállításokat, amelyek nem tartalmazzák a rendelet VII. mellékletében előírt kísérődokumentumokat. Dánia különösen sok olyan esetről számol be, amikor a VII. melléklet szerinti nyomtatványok hiányos kitöltése miatt szabtak ki pénzbírságot. Egy másik jelentett probléma a megfelelő értesítés hiánya. Mind Franciaország, mind Németország (a legnagyobb számú illegális szállítást jelentő két tagállam) sok bejelentés nélküli szállítást jelent.

Ami a büntetőügyeket illeti, gyakran említik az elektromos és elektronikai berendezések hulladékait, valamint a hulladékká vált járműveket. Például a Belgium által bejelentett illegális szállítások többsége elektromos és elektronikai berendezések veszélyes hulladékaival kapcsolatos, míg a Cseh Köztársaság olyan esetekről számol be, amikor az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait tévesen újrafelhasználásra szánt elektromos és elektronikus berendezésekként (nem hulladékként) azonosították; a Cseh Köztársaság olyan hulladékká vált járművekről is beszámol, amelyeket használt autónak álcázva szállítanak.

2016 és 2019 között Németország jelentette a legtöbb illegális szállítást, összességében 1 850 esettel, ami az EU-ban 2016 és 2019 között jelentett összes eset 34 %-át tette ki. Ez azonban nagyszámú „kisebb súlyú jogsértést” és körülbelül 480 olyan esetet foglal magában, amikor a hulladékot az eredet szerinti országba szállították vissza[9]. Ha ezeket a kisebb súlyú jogsértéseket és eseteket figyelmen kívül hagyjuk, a 2016–2019-es időszakban Németországban az illegális szállítások száma 163 esetre esik vissza (az összes eset 4 %-a).

Belgium a második legtöbb illegális szállítással rendelkező tagállam, 952 esettel, ami az EU-ban 2016 és 2019 között jelentett összes eset 25 %-a. Franciaország jelentette a második legnagyobb számot, 625 esettel (16 %).

A 2013–2015 közötti időszakban Belgium jelentette be a legtöbb illegális szállítást, utána pedig Hollandia következett az említett jelentéstételi időszakban. Mivel Hollandia nem tett jelentést a 2018-ra és 2019-re vonatkozóan, nem lehetséges megadni a 2016–2019-es jelentéstételi időszakra vonatkozó illegális szállítások teljes számát. 2016-ban és 2017-ben viszont Hollandia magas adatokat jelentett, így a 2016–2017-es időszakban Hollandia volt a negyedik legmagasabb adatot szolgáltató tagállam (Németország, Belgium és Franciaország után).

Ellenőrzések

A 2019-es jelentéstételig (az információt szolgáltató huszonhat tagállam közül) húsz tagállam számolt be az ellenőrzésekről az új formátumban olyan módon, hogy az ellenőrzéseket először is létesítmények, vállalkozások, közvetítők és kereskedők hulladékszállítással kapcsolatos fizikai ellenőrzései szerinti bontásban, másodszor pedig az illegális hulladékszállítások ellenőrzései (beleértve a fizikai ellenőrzéseket) szerinti bontásban jelentették. E tagállamok többsége a két ellenőrzési kategóriára vonatkozóan megadta az alapvető információkat és az esetszámokat, néhányan pedig részletesebb információkat is szolgáltattak.

A részletesebb információkat szolgáltató tagállamok magukban foglalják:

- Németországot, amely a hulladékszállítások ellenőrzéseit szövetségi és állami ellenőrzésekre bontva adta meg,
- Belgiumot, amely jelentette a közúti ellenőrzések számát,
- Finnországot, amely ellenőrzéseket a szerinti bontásban adta meg, hogy azokat melyik nemzeti hatóság végezte,
- Görögországot, amely jelentette az összevetéssel végzett adatellenőrzések számát, valamint
- Portugáliát, amely azt állította, hogy a hulladékszállítások ellenőrzése magában foglalja mind a járművek, mind pedig az egységes vámokmányok ellenőrzését.

A jelentéstétel következetlensége, valamint az a tény, hogy még az új formátum használata esetén sem világos, hogy a tagállamok mely típusú ellenőrzéseket veszik bele jelentésükbe, azt jelenti, hogy a jelentett ellenőrzések száma tagállamonként nagyon eltérő, és nem lehet összehasonlítani a tagállami ellenőrzések számát. Továbbá még

[9] A hulladék visszaszállításával kapcsolatos incidensek mindaddig kisebb súlyú esetnek minősülnek, amíg nem szabnak ki jelentős büntetést.

mindig nincs közös értelmezés arra vonatkozóan, hogy mely végrehajtási tevékenységeket kell „szúrópróbaszerű ellenőrzésnek” tekinteni[10].

Végrehajtási intézkedések

Tizenkét tagállam (Belgium, Cseh Köztársaság, Észtország, Franciaország, Horvátország, Írország, Lengyelország, Lettország, Málta, Olaszország, Szlovákia és Szlovénia) szolgáltatott részletes adatokat a nemzeti jogszabályai alapján kiszabható szankciókat – beleértve a pénzbírságokat – és a börtönbüntetéseket (Belgium, Észtország, Franciaország, Horvátország, Málta, Németország és Olaszország) illetően. Úgy tűnik, hogy az előző jelentéstételi időszak óta nem történt jelentős változás a kiszabott büntetések tekintetében.

A bejelentett legmagasabb pénzbírság továbbra is ugyanaz, mint a 2013–2015-ös jelentési időszakban, azaz a Cseh Köztársaság által kiszabott 2 millió EUR-s bírság, amely természetes és jogi személyekre egyaránt vonatkozhat. Az említett leghosszabb börtönbüntetés is változatlan, ez a Németországban súlyos környezeti károk okozása miatt kiszabható 10 éves börtönbüntetés. Csakúgy, mint 2013 és 2015 között, gyakori büntetés a kétéves szabadságvesztés.

Megbízható adatok hiányában nem lehet arra vonatkozó következtetéseket levonni, hogy a magasabb pénzbírságoknak és a hosszabb börtönbüntetéseknek van-e elrettentő hatásuk az illegális hulladékszállítások kapcsán. Továbbra is az a helyzet, hogy Belgiumból jelentették mind a legnagyobb számú illegális hulladékszállítást, mind pedig a második és harmadik legmagasabb összegű bírságot (500 000 EUR-ig Flandriában és 1 000 000 EUR-ig Vallóniában), valamint szabadságvesztést (öt év).

7. KÖVETKEZŐ LÉPÉSEK

A Bizottság 2020. január 30-án közzétette a rendelet értékelését[11]. Ehhez kapcsolódóan a Bizottság 2021. november 17-én a hulladékszállításról szóló új rendeletre vonatkozó javaslatot terjesztett elő. Ezt a javaslatot jelenleg a társjogalkotók vizsgálják az Európai Parlamentben és a Tanácsban.

[10] Az 1013/2006/EK rendeletet módosító 660/2014/EU rendelet a „szúrópróbaszerű ellenőrzés” kifejezést az „ellenőrzés” kifejezéssel váltotta fel a rendelet szövegében. Ez 2016 januárjától lépett hatályba.

[11] https://ec.europa.eu/environment/pdf/waste/shipments/SWD_2020_26_F1_SWD_EVALUATION_EN_V4_P1_1064541.pdf